Co dnešní studenti nezažili

MASARYKOVA OBCHODNÍ AKADEMIE JIČÍN

Po čtyřech letech normálního života se na přelomu 40. a 50. let vrátila do školy nesvoboda. Profesoři i jejich studenti byli opět vystaveni každodennímu vlivu komunistické moci.

Byli nuceni, většinou proti svému smýšlení, vstupovat a aktivně se zapojit do činnosti organizací Národní fronty – Socialistického svazu mládeže, Revolučního odborového hnutí, Svazu československo – sovětského přátelství. Na chodbách i třídách se umísťovaly nástěnky s propagandistickými hesly. Ze školní knihovny mizela díla literárních klasiků a nahrazovaly je knihy používané v zájmu komunistické ideologie.

Vyučující se povinně účastnili ideově politického vzdělávání. Neustále byli prověřováni různými orgány, na každého se zpracovávaly kádrové posudky.

Od studentů se vyžadovalo oslovení soudruhu, soudružko.

Výuka probíhala podle nových učebních plánů s osnovami poplatnými principům socialistického hospodářství.

Do školy se opět vrátil předmět **branná výchova**, jehož součástí byla i školní branná cvičení. Ta vícedenní probíhala v rekreačních zařízeních na Homoli nebo na Bradech.

Cvičení s plynovými maskami (Sbírka MOA)

Závody branné všestrannosti (Sbírka MOA)

Zimní branné cvičení na běžkách a se vzduchovkou (Sbírka MOA)

Studenti Vyšší hospodářské školy s třídním profesorem dr. Zemánkem při sázení stromků. (Obrazová kronika VHŠ Jičín, ročník 1951 – 1955,...aneb – jak šel čas)

Při sklizni chmele (Sbírka MOA)

Zemědělské brigády

Povinnou součástí života školy se staly brigády na pomoc socialistickému hospodářství. Tato povinnost se v 50. letech týkala i profesorů, kteří museli například při žňových pracích odpracovat několik týdnů v době své letní dovolené.

Během školního roku jezdili povinně studenti s pedagogickým dozorem i na několikatýdenní brigády, zejména při sklizni a později zavádění chmele. Práce to byla zvláště pro děvčata namáhavá. Brigádnice navíc musely bydlet v hygienicky nevyhovujících budovách.

Na podzim naši studenti sklízeli brambory v zemědělských družstvech okolí Jičína. O hlavních prázdninách pracovali v rámci tzv. letní aktivity mládeže při zalesňování nebo při sklizni a zpracování zeleniny.

Při zavádění – „drátkování“ (Sbírka MOA)

S ešusy ve frontě na oběd (Sbírka MOA)

A při krátkém odpočinku (Sbírka MOA)

Spartakiády

Vyučující tělesné výchovy a mnohé studentky naší školy se také zabývaly přípravou na spartakiády. Ty se za socialismu staly gigantickými propagandistickými akcemi. Formálně byly sice dobrovolné, na mnoha školách či pracovištích však byla účast více méně povinná (například pod sankcí zhoršené známky z tělocviku).

Spartakiáda měla několik stupňů, od školních přes obvodní či okresní až po celostátní v Praze, kam postupovali jen nejlepší z cvičenců.

Na naší škole cvičilo například ve školním roce 1979 – 1980 80 dívek z 2. a 3. ročníku. Vyvrcholením jejich celoročního úsilí bylo v červnu 1980 vystoupení jednoho celku (36 dorostenek) na celostátní Československé spartakiádě na Strahově.

Studentky se ve školním roce 1979 – 1980 připravují na spartakiádní vystoupení (Sbírka MOA)